

155.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1935 r.

o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych, podatków pośrednich i podatku gruntowego oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Z dniem 1 kwietnia 1935 r. wprowadzony zostaje pobór dodatków:

1) w wysokości 10% — do opłat stemplowych oraz do podatków: gruntowego i pośrednich,
2) w wysokości 15% — do podatków: przemysłowego, dochodowego, od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, od kapitałów i rent, wojskowego oraz spadkowego i od darowizn.

(2) Wymienione w ust. (1) dodatki pobierane będą do należności bieżących oraz do zaległości, powstałych zarówno przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jak i powstających po tym dniu.

§ 2. Dodatki, ustanowione w § 1 nie będą pobierane:

1) do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413),

2) do zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, pobieranego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89),

3) do kwot podatku dochodowego, przypadającego od dochodów, od których pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego (art. 4 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760),

4) do dodatków do podatku spożywczego od cukru, ustanowionych ustawą z dnia 20 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975),

5) do podatku od tłuszczów, pobieranego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130).

§ 3. § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 8, poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 14. Przy podatku dochodowym, przypadającym do zapłaty od dochodów, podlegających kryzysowemu dodatkowi do państwowego podatku dochodowego, nie pobiera się 15% dodatku w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% do-

datku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127). W związku z tem 15% dodatek pobiera się przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków Państwa, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków przedsiębiorstw państwowych, wymienionych w § 13. Również pobiera się 15% dodatek przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków związków komunalnych, w przypadku określonym w § 13 ustęp 2) oraz przy specjalnym podatku od tantjem, pobieranym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715)“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

156.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1935 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego.

Na podstawie art. 3, 6, 11, 12, 15, 26 i 27 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151); ustawa ta będzie oznaczana w rozporządzeniu niniejszem nazwą „ustawa o opodatkowaniu kwasu węglowego“.

2) Paragrafy, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

3) Skrótly oznaczają:

- a) „izba skarbowa“ — również Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) w Katowicach,
- b) „urząd skarbowy“ — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- c) „kwas węglowy“ — bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂),
- d) „wytwórnia“ — wytwórnia bezwodnika kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂).

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po doreczeniu orzeczenia.